

## قطعنامه شماره ۱۳۲۵ شورای امنیت (۲۰۰۰)

تصویب شده در چهار هزار و دوصد و سیزدهمین جلسه شورای امنیت در ۳۱ اکتبر ۲۰۰۰

شورای امنیت

با یادآوری قطعنامه‌های خود به شماره ۱۲۶۱ (۱۹۹۹) مورخ ۲۵ اوت ۱۹۹۹، ۱۲۶۵، (۱۹۹۹) مورخ ۱۷ سپتامبر ۱۹۹۹، ۱۲۹۶ (۱۹۹۹) مورخ ۱۹ اپریل ۲۰۰۰ و ۱۳۱۴ (۲۰۰۰) مورخ ۱۱ اوت ۲۰۰۰ و همچنین بیانیه‌های رئیس آن، و نیز با یادآوری سخنان ریاست شورا که به مناسبت روز حقوق زنان و صلح بین‌المللی (روز بین‌المللی زنان) در تاریخ هشتم مارچ ۲۰۰۰ خطاب به مطبوعات ایراد شد (A/52/231)، و همچنین با یادآوری تعهدات بیانیه پکن و برنامه اقدام (A/52/231) و نیز تعهدات مندرج در سند نتایج بیست و سومین جلسه ویژه مجمع عمومی سازمان ملل متحد تحت عنوان «زنان ۲۰۰۰: برابری جنسیتی، توسعه و صلح برای قرن بیست و یکم» (A/S-23/10/Rev.1) به ویژه تعهدات مربوط به زنان و درگیری‌های مسلحانه،

با در نظر گرفتن مقاصد و اصول منشور ملل متحد و مسئولیت بنیادین شورای امنیت طبق منشور برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی؛

با ابراز نگرانی در خصوص این که شهروندان عادی، به ویژه زنان و کودکان، اکثریت عمده اشخاصی را تشکیل می‌دهند که تحت تاثیر اثرات نامطلوب درگیری‌های مسلحانه قرار می‌گیرند شامل پناهندگان و اشخاصی که در کشور کشورشان آواره شده‌اند، و به طور روز افزون هدف عناصر مسلح و نظامیان قرار می‌گیرند و با شناسایی آثار متعاقب آن بر صلح و آشتی پایدار، با تاکید مجدد بر نقش مهم زنان در پیشگیری و حل و فصل مناقشات و ایجاد صلح، و با تاکید بر اهمیت مشارکت برابر و دخیل بودن کامل آنان در تمام تلاش‌هایی که برای حفظ و ترویج صلح و امنیت انجام می‌شوند، و نیاز به افزایش نقش آنان در تصمیم‌گیری‌ها در خصوص پیشگیری و حل و فصل مناقشات،

همچنین با تاکید مجدد بر نیاز به اجرای کامل قانون حقوق بشر و انسان‌دوستانه بین‌المللی که از حقوق زنان و دختران هنگام و پس از درگیری‌ها حمایت می‌کند،

با تاکید بر نیاز به این که تمام طرفین تضمین‌کننده برنامه‌های ماین روبی و آگاه‌سازی در خصوص ماین‌های خاص زنان و دختران را در نظر بگیرند،

با به رسمیت شناختن نیاز فوری به گنجاندن دیدگاه جنسیتی در عملیات حفظ صلح و در این خصوص با ملاحظه اعلامیه ویندهوک (Windhoek Declaration) و برنامه کاری نامیبیا در خصوص گنجاندن دیدگاه جنسیتی در عملیات چند بعدی پشتیبانی از صلح (S/2000/693)،

همچنین با به رسمیت شناختن اهمیت توصیه‌های مندرج در بیانیه ریاست شورای امنیت خطاب به مطبوعات در تاریخ هشتم مارچ ۲۰۰۰ در خصوص آموزش تخصصی کلیه پرسنل حافظ صلح در باره حمایت، نیازهای خاص و حقوق بشری زنان و کودکان در حین مناقشات،

با تصدیق این که درک آثار درگیری‌های مسلحانه بر زنان و کودکان، ترتیبات نهادین موثر برای تضمین حمایت از آنان و مشارکت کامل آنان در فرایند صلح می‌توانند سهم چشمگیری در حفظ و ترویج صلح و امنیت بین‌المللی داشته باشند،

با ملاحظه نیاز به ادغام داده‌ها در باره آثار درگیری‌های مسلحانه بر زنان و دختران،

۱. به کشورهای عضو قویاً توصیه می‌کند حضور بیشتر زنان در سطوح تصمیم‌گیری در نهادها و سازوکارهای ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی برای جلوگیری، مدیریت و حل و فصل مناقشات را تضمین کنند.
  ۲. دبیرکل را ترغیب می‌کند برنامه کاری راهبردی (A/49/587) خود را که افزایش مشارکت زنان در سطوح تصمیم‌گیری در حل و فصل مناقشات و فرآیندهای صلح را درخواست می‌کند اجرا کند؛
  ۳. به دبیرکل قویاً توصیه می‌کند تعداد بیشتری از زنان را به عنوان نمایندگان و فرستادگان ویژه از جانب خود به منظور احراز سمت‌های مناسب منصوب کند و در این خصوص از کشورهای عضو دعوت می‌کند نامزدهای خود را به دبیرکل معرفی کنند تا نام آنان در فهرست متمرکز اسامی که به طور منظم به روز می‌شود گنجانیده شود.
  ۴. همچنین به دبیرکل قویاً توصیه می‌کند نقش و مشارکت زنان در عملیات میدان محور سازمان ملل و به ویژه در بین ناظران نظامی، پولیس غیر نظامی، پرسنل حقوق بشر و امور انسان‌دوستانه را گسترش دهد؛
  ۵. تمایل خود برای گنجاندن چشم‌انداز جنسیتی در عملیات حفظ صلح را اعلام می‌کند و به دبیرکل قویاً توصیه می‌نماید تضمین کند که، هرگاه مناسب باشد، عملیات میدانی شامل اجزاء جنسیتی نیز باشند؛
  ۶. از دبیرکل درخواست می‌کند دستورالعمل‌ها و مواد آموزشی در خصوص حمایت، حقوق و نیازهای ویژه زنان و نیز در باره اهمیت درگیر کردن زنان در تمام تدابیر حفظ صلح و استقرار صلح را در اختیار کشورهای عضو قرار دهد، از کشورهای عضو دعوت می‌کند این عناصر و همچنین آموزش آگاهی در خصوص بیماری ایدز و ویروس آن را در برنامه‌های آموزش ملی پرسنل پولیس نظامی و غیر نظامی به منظور آمادگی برای استقرار نیروها بگنجانند و همچنین از دبیرکل درخواست می‌کند تضمین نماید که پرسنل غیر نظامی عملیات صلح آموزش مشابه دریافت کنند.
  ۷. به کشورهای عضو قویاً توصیه می‌کند پشتیبانی مالی، فنی و تدارکاتی داوطلبانه خود از تدابیر آموزش حساس به جنسیت را شامل تدابیری که به وسیله صندوق‌ها و برنامه‌های مربوط اتخاذ شده اند و در کنار سایر صندوق‌ها و برنامه‌ها شامل صندوق ملل متحد برای زنان، صندوق کودکان ملل متحد، و توسط دفتر کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل متحد و سایر نهادهای مربوط انجام می‌شوند افزایش دهند.
  ۸. از تمام فعالان دخیل دعوت می‌کند، هنگام مذاکره در باره و اجرای موافقت‌نامه‌های صلح، چشم‌انداز جنسیتی اتخاذ کنند که، در سایر موارد، شامل نکات ذیر است:
- الف: نیازهای خاص زنان و دختران هنگام بازگشت به وطن و اسکان مجدد و نیازهای بازپروری، ادغام مجدد و بازسازی پس از مناقشات؛
- ب: تدابیری که از برنامه‌های صلح و فرآیندهای بومی صلح زنان محلی برای حل و فصل مناقشات پشتیبانی می‌کنند و زنان را در تمام سازوکارهای اجرای موافقت‌نامه‌های صلح دخیل می‌کنند؛
- ج: تدابیری که حمایت از و احترام به حقوق بشر زنان و دختران را تضمین می‌کنند به ویژه به این دلیل که به قانون اساسی، نظام انتخاباتی، پولیس و قوه قضائیه مربوط می‌شوند؛
۹. از تمام طرفین درگیری‌های مسلحانه درخواست می‌کند قوانین بین‌المللی حاکم بر حقوق و حمایت از زنان و دختران، به ویژه به عنوان شهروندان غیر نظامی، به خصوص تعهدات آنان تحت کنوانسیون ژنو مورخ ۱۹۴۹ و پروتکل الحاقی آن به تاریخ ۱۹۷۷، کنوانسیون پناهندگان مورخ ۱۹۵۱ و پروتکل اختیاری آن به تاریخ ۱۹۹۹، و کنوانسیون سازمان ملل متحد در خصوص

حقوق کودکان مورخ ۱۹۸۹ و دو پروتکل اختیاری آن مورخ ۲۵ مه ۲۰۰۰ را به طور کامل رعایت کنند و مفاد اساسنامه رم در باره دیوان بین‌المللی کیفری را در نظر بگیرند؛

۱۰. از تمامی طرفین درگیری‌های مسلحانه درخواست می‌کند به منظور حمایت از زنان و دختران در مقابل خشونت‌های مبتنی بر جنسیت، به ویژه تجاوز و سایر شکل‌های سوء استفاده جنسی و سایر شکل‌های خشونت هنگام درگیری‌های مسلحانه تدابیر خاص اتخاذ کنند؛

۱۱. بر مسئولیت کلیه کشورها برای پایان دادن به خشودگی از مجازات و تحت پیگرد قانونی قرار دادن مسئولان نسل‌کشی، جنایت علیه بشریت و جنایات جنگی شامل خشونت‌های جنسی و سایر خشونت‌ها علیه زنان و دختران تاکید می‌کند و در این خصوص بر نیاز به حذف مقررات عفو در مورد این جنایات، هرگاه امکان پذیر باشد، تاکید می‌کند؛

۱۲. از کلیه طرفین درگیری‌های مسلحانه دعوت می‌کند به ماهیت غیر نظامی و انسان دوستان اردوگاه‌ها و شهرک‌های پناهندگان احترام بگذارند و نیازهای خاص زنان و دختران شامل نیازهای آنان در طراحی این مراکز را در نظر بگیرند و قطعنامه‌های شماره ۱۲۰۸ (۱۹۹۸) مورخ ۱۹ نوامبر ۱۹۹۸ و ۱۲۹۶ (۲۰۰۰) مورخ ۱۹ اپریل ۲۰۰۰ را یادآوری می‌کند؛

۱۳. تمام اشخاصی را که در برنامه ریزی برای خلع سلاح، رفع بسیج عمومی و ادغام مجدد دخیل هستند تشویق می‌کند نیازهای مختلف جنگجویان سابق و نیازهای افراد تحت تکفل آن‌ها را در نظر بگیرند؛

۱۴. با توجه به نیازهای زنان و دختران به منظور لحاظ کردن معافیت‌های مناسب انسان دوستانه، هرگاه طبق ماده ۴۱ منشور سازمان ملل متحد تدابیری اتخاذ شود، آمادگی خود برای در نظر گرفتن آثار بالقوه آن‌ها بر جمعیت غیر نظامی را مورد تاکید مجدد قرار می‌دهد؛

۱۵. برای تضمین این که هیئت‌های نمایندگی شورای امنیت ملاحظات جنسیتی و حقوق زنان، شامل مشاوره کامل با گروه‌های محلی و بین‌المللی زنان را در نظر بگیرند، آمادگی خود را اعلام می‌کند؛

۱۶. از دبیرکل دعوت می‌کند در خصوص آثار درگیری‌های مسلحانه بر زنان و دختران، نقش زنان در استقرار صلح و ابعاد جنسیتی فرآیندهای صلح و حل و فصل مناقشات مطالعات لازم را انجام دهد و همچنین از وی دعوت می‌کند گزارشی از نتایج این مطالعه را ارائه دهد و آن را در اختیار تمام کشورهای عضو سازمان ملل متحد قرار دهد؛

۱۷. از دبیرکل درخواست می‌کند، هرگاه مقتضی باشد، گزارش پیشرفت در خصوص گنجاندن امور جنسیتی در تمامی دوره ماموریت‌های حفظ صلح و همچنین سایر ابعاد مربوط به زنان و دختران را در گزارش خود بگنجاند؛

۱۸. تصمیم گرفته است به طور فعال این موضوع را پیگیری نماید.